

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุผ่านการเรียนรู้
ในโรงเรียนผู้สูงอายุ : กรณีศึกษา สำนักงานเขต
บางขุนเทียน

จัดทำโดย นางสาวรัชนีทร์ ตันติพรณพงษ์

ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
สำนักงานเขตบางขุนเทียน

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๓
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. ชื่อเรื่อง การส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุผ่านการเรียนรู้ในโรงเรียนผู้สูงอายุ : กรณีศึกษา
สำนักงานเขตบางขุนเทียน

๒. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์ผู้สูงอายุในประเทศไทยของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุ พบว่า ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ คือ มีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าเด็ก และคิดเป็นสัดส่วนประมาณ ๑ ใน ๕ ของประชากรทั้งหมด นอกจากนี้จากการจัดอันดับของประเทศในเอเชีย ที่มีสัดส่วนการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรผู้สูงอายุในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๒ รองจากประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น การมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้เห็นว่าประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึง

จากรายงานของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พบว่าประชากรสูงอายุของกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุชาย ๔๐๗,๗๕๙ คน ประชากรผู้สูงอายุหญิง ๕๗๐,๖๙๖ คน รวมทั้งสิ้น ๙๗๘,๔๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒๒ ของประชากรที่ขึ้นทะเบียนในกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากรุงเทพมหานครก้าวสู่ “สังคมสูงวัย” แล้ว ซึ่งแนวโน้มการเพิ่มจำนวนของผู้สูงอายุนี้นย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และส่งผลให้เป็นภาระในการดูแลและการจัดบริการด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุให้ได้รับความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตลอดจนสามารถดูแลและพึ่งพาตนเองได้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มหานครสำหรับทุกคน มิติที่ ๓.๑ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลอย่างครบวงจร และแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเตรียมความพร้อมทุกช่วงวัยเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ และยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานของกรุงเทพมหานครมีกรอบทิศทางในการทำงานด้านผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการบริหารจัดการแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานภายในกรุงเทพมหานครทุกระดับ และเครือข่ายภายนอก อีกทั้งยังมีเป้าประสงค์หลักเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองได้ในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ รวมทั้งสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคมให้นานที่สุด

สำนักงานเขตบางขุนเทียนในฐานะหน่วยงานขับเคลื่อนในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุจึงเห็นความสำคัญในการส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุผ่านการเรียนรู้ในโรงเรียนผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพื่อต้องการกระตุ้นให้ผู้สูงอายุเกิดความต้องการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการทางกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุให้ได้รับความรู้ในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในวัยสูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ สำนักงานเขตบางขุนเทียนมีโรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้สูงอายุ

๓.๒ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับความรู้ในการดูแลสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

๓.๓ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพ และสามารถเพิ่มรายได้ให้ตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น

๔. เป้าหมาย

๔.๑ จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางขุนเทียน อย่างน้อย ๑ แห่ง ภายใน ๑ ปี

๔.๒ จัดอบรมให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้กับผู้สูงอายุ จำนวน ๑ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน ในระหว่างเดือนมกราคม – เดือนมีนาคม ๒๕๖๒

๔.๓ จัดอบรมให้ความรู้ด้านอาชีพแก่ผู้สูงอายุ จำนวน ๑ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน ในระหว่างเดือนมกราคม – เดือนมีนาคม ๒๕๖๒

๕. ความรู้ที่ใช้ในการจัดทำรายงาน

๕.๑ ความหมายของผู้สูงอายุ

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖

“ผู้สูงอายุ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย”

๕.๒ แนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

บุคคลในทุกช่วงวัยมีความจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ตอบสนองความอยากรู้ อยากรู้เห็น และความต้องการจำเป็นในการทำกิจกรรมบางอย่าง รวมทั้งเพื่อแลกเปลี่ยนความสนใจกับบุคคลอื่น ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุได้รับอิทธิพลสำคัญมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และด้านสังคม ที่เกิดขึ้นโดยตรงกับผู้สูงอายุ ตามแนวความคิดการศึกษาตลอดชีวิตที่เป็นการเรียนรู้ของบุคคลที่เกิดขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายและมีความต่อเนื่องในทุกช่วงของชีวิต ครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความตั้งใจและความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อมุ่งไปสู่สัมฤทธิ์ผลที่บุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้เป็นสำคัญ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ กิจกรรมการเรียนรู้นอกระบบ และกิจกรรมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

การเรียนรู้นอกระบบ เป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้เป็นผลมาจากการวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยมีรูปแบบวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

การเรียนรู้ตามอรรถาธิบาย เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง นอกเหนือจากการเรียนรู้ในระบบการศึกษาแบบเป็นทางการ ในมิติของบุคคลหรือผู้เรียน การศึกษาตามอรรถาธิบายเกิดขึ้นในสถานที่ต่างๆ ในสภาพแวดล้อมที่แต่ละบุคคลจะต้องเผชิญในการดำรงชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการที่หลากหลายที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยผลของการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของบุคคลและสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นจากการสร้างความหมายความเข้าใจของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ กระบวนการศึกษาตามอรรถาธิบายเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต และในมิติของผู้จัดการเรียนรู้หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนควบคุมวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมถึงประสบการณ์รอบข้างที่ผู้เรียนต้องเผชิญในแต่ละวัน ทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติและเกิดจากการจัดสภาพการเรียนรู้ (วิศนี ศิลตระกูล และอมรา ปฐภิญโญบุรณ, ๒๕๕๔; Colaradyn & Bjornavold, ๒๐๐๔)

๕.๓ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

นวกฤต สุขสมเพียร (๒๕๕๙ : ๒๖-๒๘) กล่าวว่า มีนักวิชาการ และนักการศึกษาได้ให้แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับทฤษฎีของผู้สูงอายุไว้มากมาย ซึ่งมีอยู่หลายทฤษฎีด้วยกัน ได้แก่ ทฤษฎีกิจกรรม (Activity theory) ทฤษฎีการแยกตนเอง (Disengagement theory) และทฤษฎีความต่อเนื่อง (Continuity theory)

๑. ทฤษฎีกิจกรรม (Activity theory) เป็นทฤษฎีที่ได้พัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาค้นคว้าของ โรเบิร์ต เฮวิกเฮิร์สต์ (Robert Havighurst. ๑๙๖๓-๑๙๖๘) โดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตของผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๕๐-๙๐ ปี ในช่วงเวลามากกว่า ๖ ปี การศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุที่มีกิจกรรมปฏิบัติอยู่เสมอ มีบุคลิกภาพกระฉับกระเฉง และการมีภารกิจอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้มีความพึงพอใจในชีวิต และสามารถปรับตัวได้ดีกว่าผู้สูงอายุที่ปราศจากกิจกรรม หรือบทบาทหน้าที่ ในทฤษฎีนี้ชี้ชัดว่ากิจกรรมทางสังคมจะถูกผูกมัดไว้กับบทบาททางสังคมของบุคคล และถ้าบุคคลนั้นถูกกีดกันออกจากบทบาททางสังคม กิจกรรมทางสังคมของบุคคลดังกล่าวก็จะลดลง ซึ่งจะส่งผลให้ความพึงพอใจในชีวิตลดลงตามไปด้วยเช่นกัน

จากแนวคิดดังกล่าวนี้ ทฤษฎีกิจกรรมจึงบ่งชี้ว่า ผู้สูงอายุที่มีกิจกรรมสูงนั้น จะมีการปรับตัวได้ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และบุคคลที่สามารถดำรงกิจกรรมทางสังคมได้ ก็จะเป็นผู้ที่มีความพึงพอใจในชีวิตสูง และมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับตัวเองที่ดี ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้สูงอายุที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ในทำนองเดียวกัน ผู้สูงอายุที่พยายามหากิจกรรมอื่นมาทดแทนกิจกรรมเดิมนั้น ทำให้ยังคงบทบาทบางอย่างของเขาไว้ได้ ซึ่งกิจกรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญของมนุษย์ทุกวัย ผู้สูงอายุจึงมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความสุข และการมีชีวิตที่ดี ผู้สูงอายุที่สามารถดำรงกิจกรรมทางสังคมไว้ได้ จะเป็นผู้สูงอายุที่มีความพึงพอใจในชีวิตสูง มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง (Self image) ในทางด้านบวก

๒. ทฤษฎีการแยกตนเอง (Disengagement theory) ทฤษฎีการแยกตนเองเชื่อว่า ผู้สูงอายุที่ถอนตัวออกจากบทบาททางสังคมนั้น เพื่อให้โอกาสแก่คนรุ่นใหม่ได้เข้ามามีบทบาทแทนตนเอง เป็นเรื่องธรรมดา และหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในการที่ผู้สูงอายุจะต้องลดกิจกรรมของตนเอง และบทบาททางสังคม เมื่อตนเข้าสู่ในวัยสูงอายุ ผู้สูงอายุจะพยายามหลีกเลี่ยงจากความกดดันและตึงเครียด โดยถอนตัวออกจากสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการรู้สึกว่าการที่ตนเองนั้นมีความสามารถลดลง (Decker. ๑๙๘๐)

๓. ทฤษฎีความต่อเนื่อง (Continuity theory) แนวความคิดของทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงความต่อเนื่องของบุคคลจากอดีตสู่ปัจจุบัน (Atchley. ๑๙๗๗) กล่าวว่า การที่ผู้สูงอายุจะมีการดำเนินชีวิตในบั้นปลายอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงไป และยังขึ้นอยู่กับการพัฒนาพฤติกรรมของแต่ละบุคคล การแสดงออกทางบุคลิกภาพ และแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ผ่านมา ผู้สูงอายุที่เคยมีบทบาทในสังคมมาก่อน ย่อมต้องการที่จะมีกิจกรรมต่อไป (Atchley. ๑๙๗๗ : quoted in Robb. ๑๙๘๔) การที่ผู้สูงอายุจะประสบผลสำเร็จ หรือล้มเหลวในการที่จะดำเนินบทบาทต่อไปนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ บุคลิกภาพเฉพาะบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพ และยังขึ้นอยู่กับลักษณะทางสังคมอื่นๆ เช่น การยึดหยุ่น หรือข้อจำกัดของสังคม เช่น ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพทางสังคมสูง เป็นที่ต้องการของสังคมก็ย่อมต้องการที่จะยังมีบทบาทต่อไปในสังคม เป็นต้น

๕.๔ ทฤษฎีเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุ

มาลิณี วงษ์สิทธิ์ และศิริวรรณ ศิริบุญ (๒๕๔๔ : ๓๑) ได้เสนอว่าปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุที่สำคัญแบ่งเป็นสองประการด้วยกัน คือ ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสุขภาพ แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุไทยประกอบด้วย

๑. ความต้องการด้านสุขภาพกาย เช่น ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านการมองเห็น ปัญหาในการได้ยิน ปัญหาการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นต้น

๒. ความต้องการด้านสุขภาพใจ กล่าวคือ ผู้สูงอายุมักรู้สึกเหงา เหนงา และเกิดจากบทบาททางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป เช่น จากคนทำงานมาอยู่เฉยๆ หรือทำงานลดน้อยลงกว่าเดิม

๓. ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคงต้องการมีรายได้ และที่สำคัญค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพและค่ารักษาพยาบาล ดังนั้นผู้สูงอายุจึงมีความต้องการจำเป็นในเชิงเศรษฐกิจและเกี่ยวข้องกับงานเพื่อหารายได้มาชดเชยกับส่วนที่เคยมี หรือขาดหายไป

๔. ความต้องการด้านการศึกษาและฝึกอบรม ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งยังต้องการการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะ เพื่อใช้ดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต รวมถึงทักษะในการประกอบอาชีพเสริมอีกด้วย

ปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นจากปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาสุขภาพส่วนหนึ่งมาจากความต้องการที่จะพัฒนาทักษะ ความสามารถของตนไปพร้อมกับการพัฒนาจิตใจ

๕.๕ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของหน่วยงานด้วย SWOT Analysis เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะศึกษาหาสาเหตุที่เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีระบบ เพื่อให้ทราบสถานการณ์ปัจจุบัน และนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดทิศทางในอนาคตของหน่วยงาน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

๕.๕.๑ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือ ระบบข้อมูลเพื่อการบริหาร ที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กร เพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และแผนกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย ได้แก่

จุดแข็งขององค์กรหรือข้อได้เปรียบ (Strength : S) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กร ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบ หรือจุดเด่นขององค์กร ควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

จุดอ่อนขององค์กรหรือข้อเสียเปรียบ (Weakness : W) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้นๆ ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อเสียเปรียบ หรือจุดด้อยขององค์กร ที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

๕.๕.๒ การประเมินสภาพแวดล้อมนอกองค์กร

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมนอกขององค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางการเมือง และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ได้แก่

โอกาส (Opportunities : O) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานขององค์กร ข้อจำกัด ความไม่พร้อม รวมทั้งประเด็นปัญหา และความต้องการในพื้นที่เป็นอย่างไร

อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยคุกคามการดำเนินงานขององค์กร (Threats : T) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใด ที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่ง พร้อมที่จะเผชิญแรงกระแทกดังกล่าวได้

ปัจจัยภายใน	
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. แผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตบางขุนเทียนมีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานคร ๒. ผู้บริหารสำนักงานเขตบางขุนเทียนให้ความสำคัญกับการให้บริการผู้สูงอายุในพื้นที่เขต ๓. บุคลากรมีความตั้งใจ มุ่งมั่น มีความเสียสละอดทน มีจิตบริการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ๔. บุคลากรมีการทำงานเป็นทีม ๕. มีการนำทรัพยากรต่างๆ เครื่องมือ เทคโนโลยีมาใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน	๑. การให้บริการในเชิงรุกยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากพื้นที่เขตค่อนข้างกว้าง และมีจำนวนประชากรมาก ส่งผลให้การบริการผู้สูงอายุยังมีจุดอ่อนในหลายด้าน เช่น การให้ความรู้ในการส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ สิทธิของผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพร่างกาย และจิตใจของผู้สูงอายุ เป็นต้น ทำให้ผู้สูงอายุไม่สามารถใช้ชีวิตในวัยสูงอายุได้อย่างมีคุณภาพ
ปัจจัยภายนอก	
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. มียุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุในระดับชาติ และของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุของเขต ๒. สังคมมีความตระหนักในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของผู้สูงอายุ ๓. มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน กลุ่มภาคีเครือข่ายต่างๆ ให้การสนับสนุนในการประสานงานในการช่วยเหลือ หรือจัดกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ๔. ผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ๕. การติดต่อสื่อสารระหว่างชุมชนกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมทำได้รวดเร็ว	๑. สถาบันครอบครัวมีความอ่อนแอ ผู้สูงอายุขาดการดูแลเอาใจใส่ ทำให้ส่งผลเสียถึงสภาพจิตใจ ๒. ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ก่อให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบทางวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เช่น ปัญหาทางสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น ๓. วัฒนธรรมของคนในสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ

๕.๖ การทำงานอย่างเป็นระบบตามวงจรคุณภาพ PDCA หรือ Deming cycle

วงจรคุณภาพ PDCA หรือ Deming cycle เริ่มขึ้นครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter Shewhart โดยได้พัฒนามาจากการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ แต่วงจรดังกล่าวได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางโดย W.Edwards Deming หลายคนจึงเรียกววงจรนี้ว่า “วงจร Deming” ซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์หาปัจจัยความสำเร็จ โดยทฤษฎีนี้มีแนวทางดำเนินการอย่างเป็นระบบ ๔ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

P = Plan หมายถึง การวางแผน รวมถึงการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีและขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายของกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

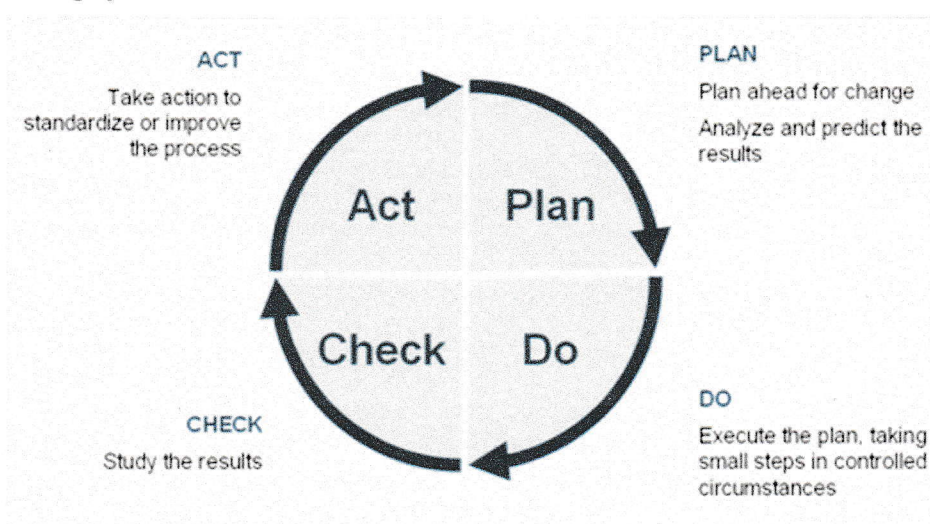
D = Do หมายถึง การดำเนินงานตามแผน หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่วางไว้อย่างมีระบบ และต่อเนื่อง

C = Check หมายถึง การตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนด และติดตามความก้าวหน้าเพื่อประเมินปัญหา และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพต่อไป

A = Action หมายถึง การดำเนินงานให้เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องเป็นไปตามแผน และวัตถุประสงค์ของกระบวนการ หรือมีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงานครั้งต่อไปให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

การใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการดำเนินการตามหัวข้อ “การส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุผ่านการเรียนรู้ในโรงเรียนผู้สูงอายุ : กรณีศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน” จะทำให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง สามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้หากกิจกรรมดังกล่าวไม่นำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้สูงอายุมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Deming Cycle

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒							ผู้รับผิดชอบ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	
๑. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูล และวางแผนดำเนินการ	↔							ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๒. จัดทำโครงการเสนอผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียนเพื่อขออนุมัติโครงการ		↔						ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๓. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน		↔						ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๔. จัดประชุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และมอบหมายหน้าที่		↔						ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๕. ประชาสัมพันธ์และรับสมัครผู้สูงอายุเพื่อเข้าศึกษาในโรงเรียนผู้สูงอายุ			↔					ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๖. จัดเตรียมสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน วิทยากร วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการอบรม			↔					ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๗. จัดการเรียนการสอนให้กับผู้สูงอายุ จำนวน ๓๐ คนต่อรุ่น โดยการอบรมและฝึกปฏิบัติ ตามวันเวลาที่กำหนด				↔	↔	↔		ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๘. ทดสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้สูงอายุ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ภายหลังจบการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา						↔		ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๙. ประเมินผลแบบสอบถามความพึงพอใจ และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้สูงอายุ							↔	ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ
๑๐. สรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมให้ผู้บริหารทราบ							↔	ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ

๗. ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ – เดือนเมษายน ๒๕๖๒)

๘. งบประมาณ

ประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุผ่านการเรียนรู้ในโรงเรียนผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาสำนักงานเขตบางขุนเทียน จำนวน ๔๗,๘๐๐.-บาท (สี่หมื่นเจ็ดพันแปดร้อยบาทถ้วน) มีรายละเอียด ดังนี้

๘.๑ ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๑๒ วัน x ๓๐ คน x ๒๕.-บาท)	เป็นเงิน ๙,๐๐๐.-บาท
๘.๒ ค่าสมนาคุณวิทยากร (ราชการ) (๑๒ วัน x ๒ คน x ๒ ชั่วโมง x ๖๐๐.-บาท)	เป็นเงิน ๒๘,๘๐๐.-บาท
๘.๓ ค่าวัสดุในการจัดกิจกรรม	เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐.-บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	๔๗,๘๐๐.-บาท (สี่หมื่นเจ็ดพันแปดร้อยบาทถ้วน)

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลผลิต (Output) และหรือระดับผลลัพธ์ (Outcome)

๙.๒ วิธีการ / เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและการประเมินผลความสำเร็จ

รายละเอียดตามตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
๑. สำนักงานเขตบางขุนเทียนมีโรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้สูงอายุ	๑. จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางขุนเทียนอย่างน้อย ๑ แห่ง ภายใน ๑ ปี	ระดับผลผลิต (Output) - มีโรงเรียนผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบางขุนเทียน อย่างน้อย ๑ แห่ง ภายใน ๑ ปี	- จัดหาพื้นที่สำหรับตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ จำนวน ๑ แห่ง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ และรับสมัครผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๓๐ คนต่อรุ่น
๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับความรู้ในการดูแลสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ	๒. จัดอบรมให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้กับผู้สูงอายุจำนวน ๑ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน ในระหว่างเดือนมกราคม – เดือนมีนาคม ๒๕๖๒	ระดับผลลัพธ์ (Outcome) - ผู้สูงอายุมีความรู้ในการดูแลสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้สูงอายุที่เข้ารับการศึกษ ในแต่ละรุ่น	- จัดอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ - แบบประเมินผลการเรียนรู้ของ ผู้สูงอายุ - แบบสอบถามความพึงพอใจ

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
๓. เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพ และสามารถเพิ่มรายได้ให้ตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น	๓. จัดอบรมให้ความรู้ด้านอาชีพแก่ผู้สูงอายุ จำนวน ๑ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน ในระหว่างเดือน มกราคม – เดือน มีนาคม ๒๕๖๒	ระดับผลลัพธ์ (Outcome) - ผู้สูงอายุสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการสร้างรายได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของจำนวนผู้สูงอายุที่เข้ารับการศึกษาในแต่ละรุ่น	-จัดอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ -แบบประเมินติดตามผล

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรมีการเตรียมความพร้อมของประชากรในทุกด้านก่อนเข้าสู่ผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในวัยสูงอายุได้อย่างมีคุณภาพ

๑๐.๒ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงาน

๑๐.๓ ควรกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจ เนื่องจากงานด้านสวัสดิการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาชีพ ต้องอาศัยผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งในวิชาชีพเฉพาะด้าน

๑๐.๔ ควรมีการพัฒนากระบวนการบริหารงานแบบเครือข่าย ทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ซึ่งจะทำให้การทำงานเกิดการเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก

สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัด ณ.วันที่ 31 ธันวาคม 2560

หน่วย : คน

จังหวัด เขต	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป			ร้อยละ (%)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
รวมทั้งสิ้น	32,464,906	33,723,597	66,188,503	4,524,021	5,701,301	10,225,322	15.45
ภาคกลาง	8,622,385	9,335,059	17,957,444	1,252,099	1,691,531	2,943,630	16.39
1.กรุงเทพมหานคร	2,682,962	2,999,453	5,682,415	407,759	570,696	978,455	17.22
2.ชัยนาท	158,773	170,949	329,722	29,190	39,037	68,227	20.69
3.นครนายก	128,236	131,106	259,342	20,186	26,613	46,799	18.05
4.นครปฐม	437,230	474,262	911,492	60,173	82,048	142,221	15.60
5.นนทบุรี	574,500	655,235	1,229,735	89,094	118,035	207,129	16.84
6.ปทุมธานี	536,033	593,082	1,129,115	62,734	82,841	145,575	12.89
7.พระนครศรีอยุธยา	392,083	421,769	813,852	58,073	79,486	137,559	16.90
8.ลพบุรี	379,618	377,655	757,273	57,577	72,265	129,842	17.15
9.สมุทรปราการ	627,493	683,273	1,310,766	77,273	104,430	181,703	13.86
10.สมุทรสงคราม	93,084	100,818	193,902	16,613	23,697	40,310	20.79
11.สมุทรสาคร	274,645	293,820	568,465	33,429	44,363	77,792	13.68
12.สระบุรี	316,489	325,551	642,040	42,149	55,839	97,988	15.26
13.สิงห์บุรี	100,132	109,956	210,088	18,756	26,400	45,156	21.49
14.สุพรรณบุรี	412,089	439,914	852,003	67,628	89,937	157,565	18.49
15.อ่างทอง	134,830	146,357	281,187	23,386	33,004	56,390	20.05
16.กาญจนบุรี	446,262	441,717	887,979	53,639	65,515	119,154	13.42
17.ราชบุรี	425,159	446,555	871,714	63,147	84,864	148,011	16.98
18.เพชรบุรี	233,665	248,710	482,375	35,463	47,806	83,269	17.26
19.ประจวบคีรีขันธ์	269,102	274,877	543,979	35,830	44,655	80,485	14.80

สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัด ณ.วันที่ 31 ธันวาคม 2560

หน่วย : คน

จังหวัด เขต	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป			ร้อยละ (%)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ภาคเหนือ	5,938,899	6,159,265	12,098,164	948,291	1,144,780	2,093,071	17.30
20. เชียงราย	628,897	658,718	1,287,615	95,470	108,575	204,045	15.85
21. เชียงใหม่	847,521	899,319	1,746,840	136,277	164,213	300,490	17.20
22. น่าน	241,149	238,689	479,838	40,619	44,246	84,865	17.69
23. พะเยา	233,093	244,007	477,100	41,971	47,894	89,865	18.84
24. แพร่	216,655	230,909	447,564	41,068	51,948	93,016	20.78
25. แม่ฮ่องสอน	142,213	136,875	279,088	14,986	15,542	30,528	10.94
26. ลำปาง	365,389	381,158	746,547	72,009	83,232	155,241	20.79
27. ลำพูน	196,184	209,734	405,918	38,519	46,069	84,588	20.84
28. อุตรดิตถ์	224,150	232,942	457,092	39,714	48,729	88,443	19.35
29. พิษณุโลก	423,986	441,382	865,368	64,964	81,437	146,401	16.92
30. สุโขทัย	291,620	307,699	599,319	47,412	62,316	109,728	18.31
31. เพชรบูรณ์	492,647	502,684	995,331	73,268	89,443	162,711	16.35
32. พิจิตร	265,030	276,838	541,868	44,504	57,298	101,802	18.79
33. กำแพงเพชร	361,558	367,575	729,133	52,844	63,369	116,213	15.94
34. นครสวรรค์	520,575	544,759	1,065,334	85,344	109,255	194,599	18.27
35. อุทัยธานี	161,758	168,184	329,942	26,833	33,904	60,737	18.41
36. ตาก	326,474	317,793	644,267	32,489	37,310	69,799	10.83

สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัด ณ.วันที่ 31 ธันวาคม 2560

หน่วย : คน

จังหวัด เขต	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป			ร้อยละ (%)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ภาคใต้	4,630,353	4,769,225	9,399,578	562,141	718,773	1,280,914	13.63
37.กระบี่	233,442	236,327	469,769	23,466	27,857	51,323	10.93
38.ชุมพร	252,415	257,235	509,650	36,064	44,869	80,933	15.88
39.ตรัง	314,856	328,216	643,072	39,834	52,623	92,457	14.38
40.นครศรีธรรมราช	770,997	786,485	1,557,482	107,268	140,778	248,046	15.93
41.นราธิวาส	393,837	402,402	796,239	37,835	47,575	85,410	10.73
42.ปัตตานี	351,250	358,546	709,796	35,070	46,886	81,956	11.55
43.พังงา	133,423	134,068	267,491	18,937	21,895	40,832	15.26
44.พัทลุง	255,997	268,860	524,857	38,539	51,231	89,770	17.10
45.ภูเก็ต	190,219	211,798	402,017	17,941	22,962	40,903	10.17
46.ยะลา	262,057	265,238	527,295	26,813	32,931	59,744	11.33
47.ระนอง	96,232	94,167	190,399	11,659	13,022	24,681	12.96
48.สงขลา	694,803	729,427	1,424,230	88,082	114,714	202,796	14.24
49.สตูล	158,832	160,868	319,700	17,085	20,486	37,571	11.75
50.สุราษฎร์ธานี	521,993	535,588	1,057,581	63,548	80,944	144,492	13.66

จังหวัด เขต	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป			ร้อยละ (%)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10,937,762	11,051,715	21,989,477	1,473,048	1,777,927	3,250,975	14.78
51.กาฬสินธุ์	489,770	496,235	986,005	65,089	79,940	145,029	14.71
52.ขอนแก่น	890,486	915,424	1,805,910	130,642	156,731	287,373	15.91
53.ชัยภูมิ	565,245	574,111	1,139,356	86,034	102,840	188,874	16.58
54.นครพนม	358,311	359,717	718,028	43,172	53,659	96,831	13.49
55.นครราชสีมา	1,301,249	1,337,977	2,639,226	186,675	230,628	417,303	15.81
56.บุรีรัมย์	792,963	798,942	1,591,905	105,343	127,834	233,177	14.65
57.มหาสารคาม	472,797	490,275	963,072	68,127	83,563	151,690	15.75
58.มุกดาหาร	175,649	175,133	350,782	21,464	24,846	46,310	13.20
59.ยโสธร	270,412	269,130	539,542	38,546	45,763	84,309	15.63
60.ร้อยเอ็ด	651,348	656,563	1,307,911	92,908	114,222	207,130	15.84
61.เลย	322,592	319,074	641,666	49,298	52,952	102,250	15.94
62.ศรีสะเกษ	734,728	737,303	1,472,031	96,807	117,931	214,738	14.59
63.สกลนคร	573,346	576,126	1,149,472	67,329	81,710	149,039	12.97
64.สุรินทร์	697,402	699,778	1,397,180	93,342	115,653	208,995	14.96
65.หนองคาย	259,983	261,903	521,886	33,484	39,703	73,187	14.02
66.หนองบัวลำภู	256,009	255,632	511,641	31,959	37,631	69,590	13.60
67.อำนาจเจริญ	188,737	189,370	378,107	25,143	29,757	54,900	14.52
68.อุดรธานี	787,877	795,215	1,583,092	96,147	116,721	212,868	13.45
69.อุบลราชธานี	936,052	933,581	1,869,633	116,606	137,771	254,377	13.61
70.บึงกาฬ	212,806	210,226	423,032	24,933	28,072	53,005	12.53

สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัด ณ.วันที่ 31 ธันวาคม 2560

หน่วย : คน

จังหวัด	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนประชากรผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป			ร้อยละ (%)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ภาคตะวันออก	2,335,507	2,408,333	4,743,840	288,442	368,290	656,732	13.84
71.ฉะเชิงเทรา	347,984	361,905	709,889	48,982	63,405	112,387	15.83
72.ชลบุรี	738,943	770,182	1,509,125	78,942	105,970	184,912	12.25
73.ระยอง	349,775	361,461	711,236	37,549	48,246	85,795	12.06
74.จันทบุรี	261,887	272,572	534,459	39,399	48,195	87,594	16.39
75.ตราด	114,140	115,509	229,649	16,709	19,446	36,155	15.74
76.ปราจีนบุรี	241,281	246,263	487,544	32,369	42,419	74,788	15.34
77.สระแก้ว	281,497	280,441	561,938	34,492	40,609	75,101	13.36

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

Department Of Provincial Administration

หมายเหตุ :: ข้อมูลจาก ระบบสถิติการลงทะเบียน กรมการปกครอง

:: ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ

กรมกิจการผู้สูงอายุ

Department of Older Persons

อันดับจำนวนประชากรผู้สูงอายุมากที่สุด	จำนวนผู้สูงอายุ	คิดเป็นร้อยละ
อันดับที่ 1 กรุงเทพมหานคร	978,455	17.22%
อันดับที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา	417,303	15.81%
อันดับที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่	300,490	17.20%
อันดับที่ 4 จังหวัดขอนแก่น	287,373	15.91%
อันดับที่ 5 จังหวัดอุบลราชธานี	254,377	13.61%

อันดับจำนวนประชากรผู้สูงอายุน้อยที่สุด	จำนวนผู้สูงอายุ	คิดเป็นร้อยละ
อันดับที่ 1 จังหวัดระนอง	24,681	12.96%